

mus, per Tusciam & Vmbriam, Picenum Annonarium & Suburbicarium, Valeriam, Samnium & vtrumque Latium; eo tempore quo facta est, auctoritatem Metropolitæ habuisse: cum sedes Episcopales in ea recensitæ omnes apud illas prouincias sitæ sint. Res adeo clara est, vt ne minimum quidem hæreat animus. * In hoc Notitia illa deficit, quod adeo antiqua non sit, vt ex ea status Romanæ prouinciæ per sex prima sæcula dignoscatur. Hanc ante quingentos annos factam esse arbitror & ante Vrbani secundum, qui eius amplitudinem iam multum imminutam, artioribus limitibus contraxit, noua prouincia intra huius fines constituta. Vnde, vt obseruatum est à peritissimo rerum Ecclesiasticarum scriptore, Innocentius tertius post eum de officio Vicarij agens, specialem prouinciam Romani Pontificis inter Capuanam & Pisanam ponit. Urbani exemplum sequuti successores, plures adhuc Metropoles & prouincias in ea erexere: Martinus quintus Florentinam, Pius secundus Senensem, Paulus tertius Vrbinate, Sixtus quintus Firmanam, & alij alias. Quod si ad prima Ecclesiæ sæcula redeamus, eiusque terminos per illa tempora, hoc est ad finem vsque sexti, mortemque Gregorij primi disquiramus, hanc proculdubio longius fusam reperiemus. Tunc enim alias omnes prouincias vsque ad fretum Siculum complexa est; Idque his paucis, sed valde probabilibus argumentis coniicio.

Nemo negabit Romanum Episcopum tunc harum omnium fuisse Metropolitam, si nullus erat apud eas proprius, cum his vicinior fuerit cæteris Italiæ Metropolitæ, quibus nec eas subditas fuisse certissimum est. At hac ætate nec in Campania, nec in Lucania, nec in Apulia, nec in Calabria, nec in Brutia vllus Metropolitæ proprius fuit: vnde & has omnes Romano Pontifici paruiffe tanquā Metropolitæ asserere prorsus necesse est. Si in iis quidam Metropolitæ proprij auctoritatem habuissent sex primis sæculis, certè legerentur horum nomina in subscriptionibus antiquorum Conciliorum Italiæ: & sicut Episcopi Metropoleon Mediolani, Aquileiæ, Rauennæ, Syracusarum & Calaris, semper ante alios subscripti reperiuntur, vel saltem ante Episcopos suæ cuiusque prouinciæ; ita harum prouinciarum Metropolitæ primi subscripsissent inter eos, vel saltem inter Episcopos Campaniæ, Lucaniæ, Brutia, &c. fuissentque vel Capuanus Episcopus, vel Rhegiensis, vel Consantinus, vel Tarentinus, vel Neapolitanus, vel Beneuētanus, qui in primariis vrbibus sedebant: sed nec inter Metropolitanos Mediolani, Rauennæ, Aquileiæ, Syracusarum & Calaris, nec proximè post eos, nec primi suæ cuiusque prouinciæ in Concilijs Italiæ vlli ordinariè subscripserunt Episcopi, ne quidē Capuanus, Tarentinus, Rhegiensis, Consantinus, Neapolitanus & Beneuentanus; proindeque nec eos per illa tempora Metropolitæ fuisse asseuerandum est. Veritas hæc clara est in Concilijs Italiæ sub Symmacho, quibus Episcopi Mediolani, Rauennæ & Syracusarum semper primi, & ante alios, subscripserunt, nullique alij, quos Metropolitæ fuisse quam minimum coniicere sit. Hanc tamen confirmabo ex subscriptionibus Epistolæ Synodicae Concilij Occidentalis sub Agathone octoginta circiter annis post Gregorium magnum celebrati: cum in ea Agnellus Neapolis, Barbatus Beneuenti, & Decorosus Capuæ vltimi subscribant inter Episcopos Campaniæ. Fateor Iulianum Consantiæ, quæ

* Hanc ante 500 annos factam esse arbitror. Auctoris verba hoc uerissimum est: nam notitia hæc Annum DCC antiquitate non excedit; quod facile ostendi potest ex Episcopatibus tam recens supressis, vel unitis, vel recens institutis.